

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

«Amb tu, som una gran família»

Pelegrinatge diocesà de joves a Fàtima (2017)

Aquest diumenge celebrem la Diada de Germanor com a dia de l'Església diocesana, que vol ajudar un any més a prendre consciència que tots nosaltres formem part de la gran família de cristians, present en el territori de la nostra diòcesi. Com a tals som conscients de la nostra responsabilitat en la participació activa per tal de fer créixer aquesta família, treballant per l'extensió del Regne de Déu segons el mandat missioner de Jesús als seus deixebles. En aquest escrit vull agrair-vos a tots un any més el suport que feu amb la vostra contribució econòmica per al sosteniment de la nostra Església diocesana. Amb la col·laboració de tantes persones s'està ajudant a mantenir i impulsar la vida de la nostra diòcesi en els diversos àmbits, projectes i activitats que es duen a terme.

Permeteu-me assenyalar, en primer lloc, l'acció caritativa i social coordinada a través de Càritas diocesana i que fa que darrerament s'hagin atès 67.000 persones gràcies a la dedicació de més de 1.500 voluntaris i dels treballadors socials. No es tracta simplement de distribuir de forma mecànica lots de menjar o de roba, atenent les necessitats materials; es procura també acollir la persona concreta d'una manera integral i cercant

la seva integració en la vida comunitària. Es tracta de fixar la mirada en l'altre, estar atents els uns als altres. El manament de l'amor a Déu i al proïsme ens porta a ser conscients dels altres. Des d'una mirada de fe som cridats a viure en fraternitat, en família, i això es tradueix en justícia i solidaritat.

També vull fer esment de la dedicació dels 133 preveres que serveixen les 123 parròquies de la diòcesi a través de les celebracions, la formació i transmissió de la fe, i juntament amb ells els diaques permanents, els catequistes, els voluntaris, els membres de grups i associacions diverses, i tants cristians que, com ens recorda el papa Francesc a l'exhortació *Evangelii gaudium*, són la immensa majoria del Poble de Déu que ha crescut en la consciència de la seva identitat i de la missió del laic en l'Església (cf. n. 102). Gràcies a Déu el treball de les diferents delegacions episcopals va donant el seu fruit i es va consolidant any rere any; recordem, per exemple, el pelegrinatge diocesà que fem a l'estiu amb els joves, que enguany ha estat al santuari de Fàtima.

La formació dels futurs preveres en el Seminari diocesà a Valldoreix també és un ele-

ment de vital importància i signe d'esperança per a tots nosaltres. El Seminari és el cor de la diòcesi; en aquest curs 2017-2018 han ingressat 5 seminaristes nous, essent en total 23 els que s'estan formant per servir la nostra diòcesi. El diumenge 15 d'octubre vaig tenir el goig d'ordenar dos nous preveres per servir les comunitats parroquials.

He recordat alguns elements del conjunt de la diòcesi. Es podrien explicar molts més. La visita pastoral permet conèixer molt de prop la vida de les parròquies i de les diferents comunitats, de tantes persones que col·laboren en el treball pastoral, en la transmissió de la fe, en les celebracions, en l'acció caritativa i social; de tantes persones que preguen i es sacrifiquen, amb una dedicació i amor admirables i que segurament mai no sortiran als mitjans de comunicació, però que sens dubte fan més humana i cristiana la societat. Entre tots formem una família diocesana, una família pobra i senzilla, una família esperançada. «Amb tu, som una gran família» és el lema d'enguany de la Jornada de Germanor. Gràcies, doncs, un any més per la vostra col·laboració en el sosteniment i recolzament a la vida de l'Església.

ENTREVISTA

Pastoral domèstica

NIEVES BARRAGÁN

Amb l'objectiu d'acompanyar les famílies en la tasca de descobrir el missatge de Jesús, la Comissió Nacional de Parròquies —confiada a la pastoral juvenil dels Salesians— ha elaborat el projecte «Pastoral en zapatillas» (Edebé). És una publicació amb 44 làmines dividides en els apartats: oració, activitat, experiència, compromís i «proposta de Jesús». La Nieves Barragán, mare de tres fills i metgessa, és corresponsable del projecte, amb el salesià Miguel Ángel Calvia.

Com proposeu que es presenti l'Evangeli a la família?

És difícil parlar avui de religió, fins i tot en el si de la família creient. El missatge de l'Evangeli arriba envoltat d'unes formes que de vegades no són socialment atractives. Es prefereix parlar de valors, de ciutadania, de bones pràctiques... Les famílies tenen dificultat perquè socialment es va perdent la rutina de la pràctica religiosa i dels moments d'oportunitat per parlar de coses més profundes amb els fills, amb els avis o entre la parella.

Com sorgeix el projecte?

Busquem la manera d'apropar la parròquia a la gent. Ens plantejem contínuament com ha de ser la parròquia del s. XXI. És important trobar les formes i els materials que ajudin. El contingut ja el tenim des de fa 2.000 anys, però ens hem d'adaptar perquè hem perdut molta gent: cal mostrar que som gent normal, que viu, treballa i va a la parròquia cercant un camí a la vida amb sentit, amb el model de Jesús.

Quines dinàmiques i consells oferiu?

L'eix del projecte és compartir la fe en família, facilitant la comunicació. A les fitxes hi ha propostes per centrar el pensament i l'esperit, preguntes personals... Acaba amb una petita oració. La «Pastoral en zapatillas» ens ofereix l'oportunitat de parlar, la vida ens dona l'opció d'intentar ser coherents amb el que diem, i Déu la força per fer-ho. Pot ser és un bon esquema per educar els fills.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Els amics de Jesús, família nombrosa

La celebració del sagrament del baptisme era a punt d'acabar; només faltava demanar la benedicció de Déu, Pare, Fill i Esperit Sant. El pare de la nena que acabava de ser incorporada a la comunitat dels creients s'avançà al micròfon i llegí aquesta carta: «No sabem quina cara tindràs quan puguis llegir aquestes línies; esperem que sigui igual de riallera que ara. Tampoc no sabem què haurà estat dels qui t'acompanyen el dia del teu bateig. El que sabem del cert és que Jesús és amb tu per sempre. Sabem que avui t'incorpores a una comunitat i trobaràs sempre qui te'n parli.»

Mostrant un carnet, acompanyat dels confits corresponents, el pare afegí: «T'adjuntem amb el text el record del teu bateig. És un carnet. Podria ser el de família nombrosa, que és el que som amb la teva arribada. Tots ho som, però, en la comunitat d'amics de Jesús, que t'encoratgem a descobrir d'una punta a l'altra del món. Hem optat per aquesta imatge perquè ens dona peu a parlar-te de Déu, un Déu que és amor i, com a tal, és comunitat, és relació, és donació. D'això, al club dels cristians en diem una cosa que potser al principi et sem-

blarà molt rara, *Trinitat*; però és en el seu nom que et trobaràs amb els teus amics els diumenges o acabaràs les teves pregàries. Al carnet, hi hem posat una frase de l'Evangeli al costat de la teva fotografia actual: «Qui acull un infant com aquest en nom meu, a mi m'acull» (Mt 18,5). Ho hem posat perquè tant tu com els teus germans sou per a nosaltres, els vostres pares, la presència de l'Evangeli en el nostre dia a dia. Ja sabràs que l'Evangeli vol dir *Bona notícia* i tu i els teus germans sou la bona notícia que hem pogut anunciar al nostre món. Amb això ens agradaria que la teva vida i la dels teus germans, que tant estimem, pugui ser una alegria per a tots aquells que us envoltin. El que demanem no és res més del que hem celebrat avui: Que l'Esperit de Jesús, l'amor del Pare, la força de l'Esperit, siguin sempre amb tu.»

Invocant la benedicció de Déu per als pares perquè siguin un bon exemple de vida cristiana, per a la nena perquè es faci gran i sigui virtuosa i per als familiars i amics que l'acompanyaran en el seu creixement, acabà la celebració amb un *amén* joïós i confiat a cada invocació.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Véncete y serás más feliz

El dramaturgo y escritor Arthur Miller (EE.UU.), Premio *Pulitzer*, en su obra de teatro *Un hombre con suerte*, escribió el hecho que sigue:

—«**Soñaba** que la **vida** consistía en **tener un hijo**. Pero nació una **niña** mongólica (con **síndrome de Down**). Yo la **evitaba**, **huía** de la **niña**. No obstante, ella **venía** y se agarraba a mis **piernas**. Quería subir y sentarse en mis **rodillas**, en **mi regazo**... Entonces pensaba: Si yo la dejara **sentar** sobre mis **rodillas**, **la abrazara** y **la besara**, tal vez, así, conseguiría **poder dormir**.

»Me **incliné** sobre aquel **rostro** inocente, martirizado. Fue terrible. La apoyé sobre **mis rodillas**. La **abracé**. La **besé**. Yo no sé lo que me pasó. Lo

que sí sé, es que de la **amargura** **pasé** a la **dulzura**, de la **infelicidad** al **pequeño**, pero real, **contento**. Algo que jamás había **experimentado**. **Ahí** estaba la **solución** de mi **problema** y el inicio de mi **felicidad**.»

Etty Hillesum, una joven internada en Auschwitz, ayudó a quienes lloraban, estaban enfermos, desesperados y no tenían a nadie. Fue ella que, en medio del dolor y de la muerte, en su entrega, pronunció la frase célebre: «**La vida es bella**.»

Jesús, en el Evangelio, pone una **condición indispensable** para poder **seguirle**: «¡El que quiera **seguirme**, que se **venza** a sí mismo, coja su **cruc**, y me **sigal**!»

Lectures de la missa diària i santoral

13. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sv 1,1-7 / SI 138 / Lc 17,1-6]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI). Sant Dídac (Diego) d'Alcalá, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867); sant Homobò, comerciant de Cremona (†1197); santa Ennata.

14. ■ Dimarts [Sv 2,23-3,9 / SI 33 / Lc 17,7-10]. Sant Serapi, primer màrtir mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ Dimecres [Sv 6,2-12 / SI 81 / Lc 17,11-19]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes. Sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ Dijous [Sv 7,22-8,1 / SI 118 / Lc 17,20-25]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta. Sant Edmon, bisbe. Sants Roc (Roque) González, Alons Rodríguez i Joan del Castiello, jesuïtes mrs.

17. □ Divendres [Sv 13,1-9 / SI 18 / Lc 17,26-37]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts. Sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III); sant Iscle o Aciscle i santa Victòria, germans mrs. a Còrdova (303).

18. ■ Dissabte (□ Barcelona) [Sv 18,14-16; 19,6-9 / SI 104 / Lc 18,1-8]. Dedicació de la catedral de Barcelona. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr. Santa Rosa Filipina, primera missionera del Sagrat Cor.

19. ■ † Diumenge vinent, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Pr 31,10-13.19-20.30-31 / SI 127 / 1Te 5,1-6 / Mt 25,14-30 (o bé: 25,14-15.19-20)]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. V aC).

DIUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 6,12-16)

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si algú matinejava per sortir a buscar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa. Pensar-hi sempre, ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el desfici, perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot el que es proposen.

Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Quan des del llit us recordo, / passo les nits pensant en vós, / perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 4,13-18)

Germans, no podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem pas que us entristíssiu, com ho fan els altres, que no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, creiem també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell.

D'acord amb la paraula del Senyor us diem que nosaltres, si encara quedàvem en vida quan arribarà el Senyor, no serem primers que els qui hauran mort, perquè, a un senyal de comandament, al crit d'un arcàngel, al toc de corn de Déu, el Senyor mateix baixarà del cel, i els qui han mort en Crist ressuscitaran primer, llavors els qui d'entre nosaltres quedem en vida serem enduts juntament amb ells pels aires, en els núvols, per sortir a rebre el Senyor, i així estarem amb ell per sempre. Consoleu-vos, doncs, els uns als altres amb aquestes paraules.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,1-13)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Passarà amb el Regne del cel com amb deu noies, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudentes, i les altres cinc eren desassenyades. Les desassenyades no s'emportaren oli per a les torxes, però cadascuna de les prudentes se'n proveí d'una ampolla. Com que el nuvi trigava, els vingué son, i totes s'adormiren.

Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l. Aquelles noies es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudentes els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne.

Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Us dic amb tota veritat que no us conec. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora».

Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 6,12-16)

Radiante e inmarcesible es la sabiduría, la ven con facilidad los que la aman y quienes la buscan la encuentran. Se adelanta en manifestarse a los que la desean.

Quien madruga por ella no se cansa, pues la encuentra sentada a su puerta. Meditar sobre ella es prudencia consumada y el que vela por ella pronto se ve libre de preocupaciones. Pues ella misma va de un lado a otro buscando a los que son dignos de ella; los aborda benigna por los caminos y les sale al encuentro en cada pensamiento.

Salm responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

En el lecho me acuerdo de ti / y velando medito en ti, / porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 4,13-18)

No queremos que ignoréis, hermanos, la suerte de los difuntos para que no os aflijáis como los que no tienen esperanza. Pues si creemos que Jesús murió y resucitó, de igual modo Dios llevará con él, por medio de Jesús, a los que han muerto. Esto es lo que os decimos apoyados en la palabra del Señor: Nosotros, los que quedemos hasta la venida del Señor, no precederemos a los que hayan muerto; pues el mismo Señor, a la voz del arcàngel y al son de la trompeta divina, descenderá del cielo, y los muertos en Cristo resucitarán en primer lugar; después nosotros, los que vivamos, los que quedemos, seremos llevados con ellos entre nubes al encuentro del Señor, por los aires. Y así estaremos siempre con el Señor. Consolaos, pues, mutuamente con estas palabras.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «Se parecerà el reino de los cielos a diez vírgenes que tomaron sus lámparas y salieron al encuentro del esposo. Cinco de ellas eran necias y cinco eran prudentes. Las necias, al tomar las lámparas, no se provieron de aceite; en cambio, las prudentes se llevaron alcuasas de aceite con las lámparas. El esposo tardaba, les entró sueño a todas y se durmieron. A medianoche se oyó una voz: «¡Que llega el esposo, salid a su encuentro!». Entonces se despertaron todas aquellas vírgenes y se pusieron a preparar sus lámparas. Y las necias dijeron a las prudentes: «Dadnos de vuestro aceite, que se nos apagan las lámparas». Pero las prudentes contestaron: «Por si acaso no hay bastante para vosotras y nosotras, mejor es que vayáis a la tienda y os lo compréis». Mientras iban a comprarlo, llegó el esposo, y las que estaban preparadas entraron con él al banquete de bodas, y se cerró la puerta. Más tarde llegaron también las otras vírgenes, diciendo: «Señor, señor, ábrenos». Pero él respondió: «En verdad os digo que no os conozco». Por tanto, velad, porque no sabéis el día ni la hora».

Hem sortit de Déu i a Déu tornem

P. JAUME SIDERA, claretià

Aquests dies de novembre pensem en la mort i en els difunts?

Que hem de morir, no cal dir-ho. No és solució amagar el cap sota l'ala, no pensar-hi o no parlar-ne. Tampoc no s'escau mirar enrere i perdre el gust de tirar endavant.

Que ho facin els qui no tenen esperança, passi. Però un cristià té una esperança ferma. **Crec en la resurrecció.** Pel baptisme i per l'eucaristia i per la vida estem units a Crist i en compartim la mort i la resurrecció. Un dia ens trobarem tots amb el Senyor compartint-ne el regne, els interessos i la vida.

Fem el camí que féu Jesús. Nosaltres com Jesús hem sortit de Déu i a Déu tornem. Una etapa del camí és la mort. Jesús la compara amb el gra de blat i a la mare a punt d'infantar. L'alegria de la fecunditat del blat i la de veure el nadó als seus braços donen sentit al mal moment que s'ha passat.

La mort no és cap pas vers al no-res, sinó a una vida més plena. Per a aquest moment, ens hi hem de preparar, perquè no sabem ni quan ni com serà. Amb la il·lusió de les noies assenyades que esperen l'Espòs amb els llums encesos i amb piles de recanvi. Les desassenyades miraven el present com si el futur no hagués d'arribar mai.

Animem-nos els uns als altres amb aquests pensaments. I amb paraules de Joan Maragall, fem nostra la seva pregària:

«I quan vinga aquella hora de temença en què s'acluquin aquests ulls humans, obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans per contemplar la vostra faç immensa. Sia'm la mort una major naixença.»

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Del dijous 9 al diumenge 12. Pelegrinatge diocesà a Fàtima.

Dimecres 15, a les 11 h. Arxiprestos.

Dijous 16, a les 19 h. Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Dissabte 18 i diumenge 19. VI Jornades Transmet!

Visita Pastoral

Dilluns 13, al matí. Parròquia de Sant Pere de Terrassa; **a la tarda:** Arxiprestat de Terrassa.

Dimarts 14 tarda. Parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Notícies

Romeria de Terrassa a Montserrat. El diumenge 8 d'octubre, les parròquies de l'Arxiprestat de Terrassa anaren en Romeria a Montserrat. A les 5 de la tar-

da, Mons. Salvador Cristau presidí la Missa.

Primera Escola de Pregària per a Joves a Terrassa. 200 joves provinents de parròquies del Vallès Oriental i del Vallès Occidental participaren en la Primera Escola de Pregària per a Joves d'aquest curs, presidida per Mons. Saiz Meneses a la Catedral el divendres 20 d'octubre. El Sr. Bisbe agrai el treball de Mn. Xavier Farrés com a Delegat de Pastoral Juvenil i presentà a Mn. Guillem López com a nou Delegat i Mn. Oriol Gil com a nou Sotsdelegat.

50 anys de la parròquia de la Sagrada Família de Sabadell. El diumenge 22

d'octubre, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa en els 50 anys de la parròquia de la Sagrada Família, al barri de les Termes de Sabadell. Concelebraren el rector actual i diversos rectors anteriors.

Agenda

Pelegrinatge diocesà a Fàtima. S'està duent a terme aquests dies amb el següent programa: **Dijous 9**, sortida i arribada a Fàtima; **divendres 10**, pelegrinatge jubilar a Fàtima; **dissabte 11**, visita a Lisboa; **diumenge 12**, visita a Sintra i tornada.

VI JORNADES TRANSMET!

Comunicació i noves tecnologies al servei de la Nova Evangelització

• **Dissabte 18**, al Centre Borja (Sant Cugat del Vallès):

— **A les 11 h**, inauguració de les Jornades.

Conferència: «La comunicació i les noves tecnologies al servei de la Nova Evangelització», a càrrec de Mons. Ginés García Beltrán, Bisbe

de Guadix, President de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació de la CEE.

Col·loqui.

— **16 a 18 h**, taules rodones simultànies:

1. «Família i noves tecnologies» (Mn. Xavier Farrés, Delegat episcopal de Pastoral Familiar).
2. «Ensenyament i noves tecnologies» (Mn. Carles Milà, Delegat episcopal d'Ensenyament).
3. «Parròquia, agents pastorals i noves tecnologies» (Sr. Juanjo Fernández, Pedagog).

• **Diumenge 19**, a Terrassa:

— **10.30 h**, «Comunicació i Noves Tecnologies al servei de la Pastoral Social». Jornada Mundial del Poble a totes les parròquies.

— **12 h**, Eucaristia, presidida per l'Excm. i Rvdm. Sr. Josep Àngel Saiz Meneses a la Catedral.

Ajuda a l'Església Necessitada. Nit de testimonis. Amb Mn. Jacques Mourad, Capellà de Síria i antic presoner del DAESH. Dijous 16 de novembre, a les 18.45 h. Lloc: Pquia. Sant Feliu de Sabadell.

Trobada interreligiosa a Sabadell. «L'espiritualitat, patrimoni de la humanitat». Associació Diàleg Interreligiós Sabadell (ADIS). Divendres 17 de novembre, a les 18.30 h. Lloc: Acadèmia Catòlica de Sabadell (c/ Sant Joan, 20).

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

«Somos una gran familia contigo»

Este domingo celebramos la Jornada de *Germanor* como día de la Iglesia diocesana, que quiere ayudar un año más a tomar conciencia de que todos nosotros formamos parte de la gran familia de cristianos, presente en el territorio de nuestra diócesis. Como tales somos conscientes de nuestra responsabilidad en la participación activa para hacer crecer esta familia, trabajando por la extensión del Reino de Dios según el mandato misionero de Jesús a sus discípulos. En este escrito quiero agradecer a todos un año más el apoyo que prestáis con vuestra contribución económica al sostenimiento de nuestra Iglesia diocesana. Con la colaboración de tantas personas se está ayudando a mantener e impulsar la vida de nuestra diócesis en los diversos ámbitos, proyectos y actividades que se llevan a término.

Permitidme señalar, en primer lugar, la acción caritativa y social coordinada a través de Cáritas diocesana con

la cual últimamente se han atendido 67.000 personas gracias a la dedicación de más de 1.500 voluntarios y de los trabajadores sociales. No se trata simplemente de distribuir de manera mecánica lotes de comida o de ropa, atendiendo las necesidades materiales; se procura también acoger a la persona concreta de manera integral y buscando su integración en la vida comunitaria. Se trata de fijar la mirada en el otro, estar atentos unos a otros. El mandamiento del amor a Dios y al prójimo nos lleva a ser conscientes de los demás. Desde una mirada de fe se nos llama a vivir en fraternidad, en familia y ello se traduce en justicia y solidaridad.

También quiero hacer mención de los 133 sacerdotes que sirven las 123 parroquias de la diócesis a través de las celebraciones, la formación y transmisión de la fe y, junto con ellos, los diáconos permanentes, los catequistas, los voluntarios, los miembros de grupos y asociaciones diversas y

tantos cristianos que como nos recuerda el papa Francisco en la exhortación *Evangelii gaudium*, son la inmensa mayoría del Pueblo de Dios que ha crecido en la conciencia de su identidad y de la misión del laico en la Iglesia (cf. n. 102). Gracias a Dios el trabajo de las diferentes delegaciones episcopales va dando su fruto y se consolida año tras año; recordemos, por ejemplo, la peregrinación diocesana que hacemos en verano con los jóvenes, que este año ha sido al santuario de Fátima.

La formación de los futuros presbíteros en el Seminario diocesano en Valldoreix es también un elemento de vital importancia y signo de esperanza para todos nosotros. El Seminario es el corazón de la diócesis; en este curso 2017-2018 han ingresado 5 nuevos seminaristas, siendo en total 23 los que se están formando para servir nuestra diócesis. El domingo 15 de octubre tuve el gozo de ordenar dos nuevos presbíteros pa-

ra servir las comunidades parroquiales.

He recordado algunos elementos del conjunto de la diócesis. Podrían explicarse muchos más. La visita pastoral permite conocer muy de cerca la vida de las parroquias y de las diferentes comunidades, de tantas personas que colaboran en el trabajo pastoral, en la transmisión de la fe, en las celebraciones, en la acción caritativa y social; de tantas personas que rezan y se sacrifican, con una dedicación y amor admirables y que a buen seguro no saldrán en los medios de comunicación, pero que sin duda hacen más humana y cristiana la sociedad. Entre todos formamos una familia diocesana, una familia pobre y sencilla, una familia esperanzada. «Somos una gran familia contigo» es el lema de este año para la Jornada de *Germanor*. Gracias, pues, un año más por vuestra colaboración en el sostenimiento y apoyo a la vida de la Iglesia.